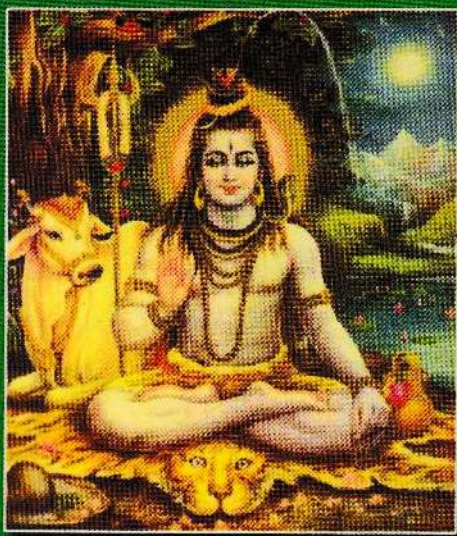

திருமுறைத் தோத்திரம் பாடல்கள்

தொகுப்பு
மூ. சிவலிங்கம்

வெளியீடு
சைவத்திருநெறிக் கழகம்
இணுவில்

திருமுறைத் தோத்திரப் பாடல்கள்

தொகுப்பு
மூ. சீவன்ங்கம்

வெளியீடு
சைவத்திருநெறிக் கழகம்
கிணறுவில்

அணிந்துரை

கலியுகத்தில் இறைவனின் அருளை இலகுவாகப் பெறக்கூடிய வழி நாமவழிபாடு என்பதனை ஆதிசங்கரர் ஆணித்தரமாகக் கூறியுள்ளார். நாமவழிபாடு எனும்போது “ஓம் நமசிவாய”, “ஓம் கணபதையே நம”, “ஓம் சக்தி”, “ஓம் சரவணபவாய நம”, ஓம் நாராயணாய நம” என்ற மந்திரங்களை உள்ளன்போடு ஓசைநயத்தோடு உச்சரிக்க வேண்டும்.

இவற்றுக்கு மேலாக அனுபூதிமாண்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சைவப் பெருமக்களுக்கு கண்கள் போன்று விளங்கும் பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் மிகச்சிறந்த நாமவழிபாடாகும்; அர்ச்சனைப் பாட்டேயாகும். ஆதலால் “மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக” என்று சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு கட்டளையிட்டு “பித்தா” என்று அடி எடுத்துக்கொடுத்த வரலாற்றை நாம் அறிவோம். இந்தவகையில் திருமுறைப் பாடல்கள் அர்ச்சனைக்குரிய மந்திரங்கள் என்பதில் ஐயுறவில்லை.

இதனால் நாம் எமது இல்லங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், ஆலயங்களிலும் திருமுறை நூல்களை வைத்துப் பூசிப்பதுடன் நாளாந்தம் திருமுறைப் பாடல்களை ஒலிக்கச் செய்தல் வேண்டும். சைவத் தமிழ் வாழ்வின் முக்கிய வைபவமான புதுமனைப் புகுவிழாவின்போது ஆலயத்திலிருந்து புதுமனைக்கு எடுத்துச்செல்லும் மங்கலப் பொருட்களுள் ஒன்றாகத் திருமுறைநூல் இடம்பெறுதல் அவசியமாகும். புதுமனையில் பூசையின்போது பன்னிரு திருமுறைப்பாடல்கள் ஓதப்படவேண்டும். இதனால் மனையிலே மங்கலம் பெருகும்.

விரதகாலங்களில் திருமுறைகளை ஓதியபின் விரதத்துக்குரிய தெய்வம் மீது அருளாளர்களால் பாடப்பட்ட தோத்திரப் பாடல்களை (விநாயகர் அகவல், கந்தஷஷ்டி கவசம், அபிராமி அந்தாதி, சகலகலாவல்லிமாலை) ஓதுதல் சிறப்பானதாகும்.

இந்தவகையில் சைவமக்களுக்கு உதவக்கூடியதாக இச்சிறு தோத்திரமலரிணை எமது கழகப் பொருளாளரும், கழகத்தின் அறநெறிப்பாடசாலைப் பொறுப்பாளருமான திரு.மு.சிவலிங்கம் அவர்கள் தொகுத்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். சைவப்பெருமக்கள் இந்நூல் மூலம் பயன்பல பெறுவார்களாக!.

கெ.தவராசா

தலைவர்,

இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்

பதிப்புரை

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி”

இப்பரந்த பூவுலகின் கண்ணே தோன்றிய சமயங்களில் மிகச்சிறந்தது சைவசமயம். சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுளாம் சிவபெருமான் எங்கும் நிறைந்தவர். தம்மை உள்ளன்போடு வழிபடும்மெய்யடியார்கள் துன்பங்களை நீக்கி உள்ளங்களில் உறைபவர். எம்மை உய்விக்கும் பொருட்டுப் பல தோற்றங்களுடன் பல திருவிளையாடல்களைச் செய்கிறார்.

எங்கே இறையன்பு நிறைவாகக் காணப்படுகின்றதோ அங்கே அறம் வளர்கிறது. எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு மலர்கிறது. எம்மை நாம் உள்ளும் புறமும் தூய்மை பெற இறைவனிடத்து பக்தி செலுத்தவேண்டும். இதனால் யாவரும் நன்மையடையலாம். இக்கலியுககாலத்தில் எம்மைப் பல துன்பங்கள் வருத்தலாம். இதற்கு இறைவழிபாடு மிக அவசியம். நாம் உள்ளன்புடன் இறைவனைத் துதித்துப் பாடிப் பரவசமடையலாம். இறைவனைப்பாடி பக்தி செலுத்துவதற்காக நெடுங்காலமாக அருளாளர்களும், நாயன்மார்களும், சமய நெறியாளர்களும் அவ்வப்போது தோன்றி தோத்திரங்கள், பாமாலைகள், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருமுறைகள் போன்ற பலவற்றைத் தூய தமிழில் பாடித்தந்துள்ளனர். இவற்றுள் பல சிதைந்துபோனாலும் இருப்பவை சிறப்பானவை. நாமும் அதன் பொருளுணர்ந்து இறைவனைப் பாடி எமது துன்பங்களை நீக்கி நன்மை பெறலாம். இவை யாவும் பன்னிரு திருமுறைகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றை வரிசைக்கிரமத்தில் பிழையின்றிப் படிக்கவேண்டும். கோயில்களிலும், வீடுகளிலும், வழிபடுமிடங்களிலும் பன்னிரு திருமுறைகள் பிழையிலலாமல் படிக்கவும், எமது சமயப் பாரம்பரியத்தைக் காக்கவும் எமது சமய நிறுவனங்கள் தம்மாலான பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

எமது இணுவில் சிவகாமி அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய சைவச்சிறார்களும் திருமுறைகளைக் கிரமப்படி பிழையின்றிப் படித்து நன்மைபெறவேண்டம். மேலும் வருடத்தில் ஒருமுறை நடைபெறும் பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, நவராத்திரி, கந்தஷஷ்டி விழா காலங்களில் படிப்பதற்காக உரிய பாடல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இச்சிறுதொகுப்பு வெளிவருகிறது.

பன்னிரு திருமுறைகளில் தேவாரங்கள், திருவாசகம் ஆகியவை மிக ஆழமான கருத்துடையவை. இவற்றுடன் பிள்ளையார் கதை, அபிராமி அந்தாதி, சகலகலாவல்லிமாலை, கந்தசஷ்டி கவசம், திருப்புகழ் போன்றவை எமக்கு எந்த நிகழ்வுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் தொகுத்துள்ளோம். இத்தொகுப்பினை அன்னை சிவகாமியின் மலரடிகளில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

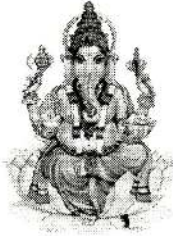
இணுவில் சிவகாமி அம்மன் கோவிஷ்டி.

15.04.2006

மு.சீவலிங்கம்

தொகுப்பாசிரியர்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீநாயகர் காப்பு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெக்குச்
சங்கத்தமிழ் மூன்றுந்தா.

சைவசமயகுரவர் சூதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூர்திருத் தாள்போற்றி.

சைவசமயகுரவர் திருநட்சத்திரம்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர், சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர், ஆனிமா மகத்தில் அந்த
முத்தமிழ்வாத வூர், முதியநல் ஆடி தன்னில்
சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

சைவசமயகுரவர் வயகு

அப்பருக் கெண்பத்தொன்று அருள்வாத வூருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினில் தெய்வீகம் - இப்புவிவில்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்கு
அந்தம் பதினா றறி.

சம்பந்தர் பாடலின் அற்புதம்

புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்தனார்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலில் ஏடிடப் பச்சென்று திருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பனையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே
பழைய என்பொற் பாவைய தாக்குமே
சினவ ராவிடம் தீரெனத் தீருமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

அப்பர் சுவாமிகள் பாடலின் அற்புதம்

தலைகொள் நஞ்சமு தாக விளையுமே
தழல்கொள் நீறு தடாகம தாகுமே
கொலைசெய் ஆனை குனிந்து பணியுமே
கோள ராவின் கொடுவிடந் தீருமே
கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே
கதவுதானுங் கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லும் மிதக்குமே
அப்பர் செட்டும் அருந்தமிழ்ப் பாடலே.

சுந்தரர் பாடலின் அற்புதம்

வெங்க ராவுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை யானையின் மீதேறிச் செல்லுமே
மங்கை பாகனைத் தூது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட நிற்குமே
செங்கல் லானது தங்கம தாக்குமே
திகழும் ஆற்றிட்டுச் செம்பொன் எடுக்குமே
துங்க வான்பரி சேரற்கு நல்குமே
துய்ய நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

திருவாதவூரர் பாடலின் அற்புதம்

பெருகும் வையை தனை அழைப் பிக்குமே

பிரம்படிக்குப் பிரான் மேனிகன்றுமே

நரியை வாய்பரி யாக நடத்துமே

நாடி மூகை தனைப்பே சவிக்குமே

பரிவிற் பிட்டுக்குமண்சுமப் பிக்குமே

பரமன் ஏடெழு தக்கோ வைபாடுமே

வருகம் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே

வாத வூரர் வழங்கிய பாடலே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருள்செய்த

தேவாரம்

முதலாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பிரமபரம்

பண் : நட்பாடை

தோடுடையசெவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதிசூடி
காடுடையகட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும்

வினாவுரை நட்பாடை

அங்கமும்வேதமு மோதுநாவர் அந்தணர்நாளு மடிபரவ
மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதிமருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதியீச்சரங் காமுறவே.

திருவண்ணாமலை

நட்பாடை

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன வருவித்திரண் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

திருப்பழனம்

தக்கேசி

வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

திருமுறைத்தோத்திரப் பாடல்கள்

-: 04 :- இணுவில் சைத்திருநெறிக்கழக வெளியீடு

கோயில்

குறிஞ்சி

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

திருவலிவலம்

வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

இரண்டாந் திருமுறை

திருமருகல்

இந்தளம்

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ விவளுண் மெலிவே.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

சீகாமரம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே.

திருநீற்றுப் பதிகம்

திருவாலவாய்

காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால் வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே.

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல வுடம் பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே.

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
 கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
 எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே.

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவாயான்திரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

கோளறு பதிகம்

பொது

பியந்தைக் காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணைதடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிவைமார் பிலங்க
 எருதேறி ஏழையுடனே
 பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 ஒன்பதொ டொன்றொ டேழு பதினெட்டொ டாறும்
 உடனாய நாள்க ளவைதாம்
 அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவள மேனி ஒளிநீ றணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 திருமுகர் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
 திசைதெய்வ மான பலவும்
 அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கை யோடு வடபா லிருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 கொதியுறு கால னங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க ளான பலவும்
 அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்ட னெந்தை மடவாள்த னோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெஞ்சின அவுண ரோடும் உருமிடியு மின்னும்
 மிகையான பூத மவையும்
 அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள்த னோடும் உடனாய்
 நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 கோளரி யுழுவை யோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள்த னோடும் உடனாய்
 வாள்தி வன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரயன்ற னோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேட மாகும் பரன் நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமகளோடெருக்கு முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசயற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியு நாகம் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 புத்தரொ டமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொ ளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமாபு ரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

திருக்கேதீச்சரம்

நட்டராகம்

விருது குன்றமா மேருவி னாணை
வாவனலெரி யம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்
றுறைபதி யெந்நாளும்
கருது கின்றவூர் கனைகடற் கடிக்கமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருதநின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
கடுவினை யடையாவே.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய
ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ்
சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி
லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
கேடி லாத கேதீச்சரந் தொழுதெழக்
கெடுமிடர் வினைதானே.

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின
ரறைகழல் சிலம்பார்க்கக்
சுண்ணமாதரித் தாடுவர் பாடுவ
ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்கு
உண்ணல் ஆவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்து
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு
அருவினை அடையாவே.

பொடிகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்
 விரிதரு கரத்தேந்தும்
 வடிகொள் மூவிலை வேலினர் நூலினர்
 மறிகடல் மாதோட்டத்து
 அடிகள் ஆதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
 பரிந்தசிந் தையராகி
 முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
 மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
 மடைந்தவர்க் கருளீய
 வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்
 மலிகடல் மாதோட்டத்து
 எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
 இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
 அல்ல லாசறுத் தரனடி யிணைதொழும்
 அன்பராம் அடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப்
 பொருந்தவைத் தொருபாகம்
 மாழை யங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய
 பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
 வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
 மருவிய மாதோட்டக்
 கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே
 தீச்சரம் பிரியாரே.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
 லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
 காதலித் துறைகோயில்
 வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்சை
 நடமிடு மாதோட்டம்
 தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே
 தீச்சர மதுதானே.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
 தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்
 தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள் செய்த
 தலைவனார் கடல்வாயப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
 பொருந்திய மாதோட்டத்து
 உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
 தீச்சரத் துள்ளாரே.

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
 புவியிடந் தெழுந்தோடி
 மேவி நாடிநின் னடியிணை காண்கிலா
 வித்தக மென்னாகும்
 மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
 தோட்டநன் நகர்மன்னித்
 தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
 திருந்தவெம் பெருமானே.

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர்
 புறனுரைச் சமணாதர்
 எத்த ராகி நின் றுண்பவர் இயம்பிய
 ஏழைமை கேளேன்மின்
 மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
 அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
 தீச்சரம் அடைமின்னே.

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலினது
 ஒலிகவர் மாதோட்டத்து
 ஆட லேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத்து
 அடிகளை யணிகாழி
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
 நவின்றெழு பாமாலைப்
 பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்
 பரகதி பெறலாமே.

முன்றாந் திருமுறை

திருவாவடுதுறை

காந்தாரபஞ்சமம்

இடரினுந் தளரினும் எனது றுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

திருக்கழுமலம்

கொல்லி

மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணினல் ல. துறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

பொது

பண்: கௌசிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாமம் நமச்சி வாயவே

திருப்பாசரம்

பொது

கௌசிகம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருவாலவாய்

புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணி செய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

திருக்கோணமலை

புறநீர்மை

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்தே
அவ்வரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்

தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ்சிலையாக
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனைனப் பொடியா
விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயினும் பிணியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்குழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
 ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
 இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புகழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியாய்
 உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்.
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

நின்றுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லிய லொடுமுட னாகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி லாதர் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

திருநல்லூர் பெருமணம்

அந்தாவிக்குறிஞ்சி

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணம் குடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பாணே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

அருள்செய்த

தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

திருவதிகை வீரட்டானம்

கொல்வி

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டமுல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

திருவையாறு

காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகனொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடியோடுங் களிற்று வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்.

திருவங்கமாலை

பொது

சாதாரி

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றாடும்பி ரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ.

மூக்கே நீ முரலாய் - முது
காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
மூக்கே நீமுரலாய்

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மத
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்துகண்டாய்

நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர்
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா நும்மலை மங்கைம ணாளனை
நெஞ்சே நீ நினையாய்

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன்
கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாதஇவ்
வாக்கையாற் பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்
கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்களாற் பயனென்.

உற்றா ராருளரோ - உயிர்
கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லானமக்கு
உற்றா ராருளரோ.

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ.

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடிக் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

பொது

காந்தார பஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

திருக்கச்சியேகம்பம்

திருவிருத்தம்

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகின்றெ னுள்ளமும் நானும் கிடந்தலந் தெய்த் தொழிந்தேன்
திருவொற்றியூரா திருவாலவாயா திருவாசூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே.

ஐந்தாம் திருமுறை

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்தனைப்பொழு தும்மறந் தாய்வனோ.

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே

பொது

தனிக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

பொது

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே

ஆறாம் திருமுறை

திருவாரூர்

திருத்தாண்டவம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

திருமுறைத்தோத்திரப் பாடல்கள்

-: 21 :- இணுவில் சைத்திருநெறிக் கழக வெளியீடு

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
அருள்செய்த
தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

திருவெண்ணையநல்லூர்

இந்தளம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

திருமழபாடி

நட்டராகம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக் கேனே.

திருமுறைத்தோத்திரப் பாடல்கள்

-: 22:- இணுவில் சைத்திருநெறிக்கழக வெளியீடு

திருத்தொண்டத்தொகை

திருவாரூர்

கொல்லிக்கொளவாணம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்குழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்.
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

அந்த ணாளானுன் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
வவ்வி னாய்க்குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்
சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

திருக்கேதீச்சரம்

நட்டபாடை

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிநநனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவிடின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவிடின் கரைமேல்
திடமாஉறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னாரவர் அமரர் தொழுதேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல கண்மேல்ஒரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும் மறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்கள்அடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கம்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்ட நன் னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்களி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்எனை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் எனருள்
 சிறையார் பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
 மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
 குறையாத் தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

திருக்கூடலையாற்றார்

புறநீர்மை

வடியுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப்
 பொடியணி திருமேனிப் புரிமுழ லுமையோடும்
 கொடியணிநெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
 அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

திருவாநூர்

செந்துருத்தி

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
 மூளாத் தீப்போல் உள்ளேகனன்று முகத்தால் மிகவாடி
 ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
 வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்த்து போதீரே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருள்செய்த

திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சீவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
 ஏக னனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!

திருமுறைத்தோத்திரப் பாடல்கள்

-: 25 :- இணுவில் சைத்திருநெறிக்கழக வெளியீடு

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க!
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
 கரம்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
 சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க!

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கி
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருங்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னைப் அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் றுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கடெப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வழதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணூர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணூர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனையோ வென்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சதகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

நத்தல் விண்ணப்பம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தரச கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றும்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிருமுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நியேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னாணை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 எழைபங் காளையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையெயெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும்வகை யெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைகள்
 ஆப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் காாமலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைபுண் கனலாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவார் ஆமாறும்
 ஆரொருவார் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலப்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண்அரசை அடியோங்கட்காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்சுரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளியேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங்காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

தீருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
 முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
 சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
 நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
 சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
 கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
 அத்தன் ஐயாறன்அம் மாணைப்பாடி
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
 மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
 கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
 குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்கூத்தன்
 தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
 ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிடு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான் என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 பொய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடு ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ள்ந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானாநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஐயனை ஐயாப்பி ரானைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்இத முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாழும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப்பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கோடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடி
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலையாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றும்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடி
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடி கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்கு
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

திருச்சாழல்

பூசுவதம் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
 பேசுவதம் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
 பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
 ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றினன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
 புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
 ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
 எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
 சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எமை யுடையாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங்கண்ணாம்
 திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
 ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
 ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
 தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 தன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின்றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம்உனைக் கண்ட றிவாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நியுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும்கட்டி
 அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்தாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நொக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
 நடுவுள் நீயிருத்தி
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
 தானால் அடியேனுள்
 அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
 புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
 முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
 வண்ணம் முன்னின்றே.

கோயில் திருப்பதிகம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
 புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
 ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
 உள்ளவா காணவந் தருளாய்
 தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
 இன்பம் என்னுடை அன்பே.

அச்சோப்பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தனெனக்
 கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

ஒன்பதாந் திருமுறை

கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்த

திருவிசைப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

பஞ்சமம்

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்
முன்னம் மாலறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணா நாற்பெருந்தடந்தோள்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்ட சோளேச் சரத்தானே

சேந்தனார் அருளிச் செய்தது

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுகதில்லை வளர்க நம்
பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய்மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே

தாதையைத் தாறை வீசிய
சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதிமணிமுடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

எந்தை எந்தாய் சுற்றமுற்றும்
எமக்கமுதாய் எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யும் சிவன்சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புறை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
எனைப் புகுந்தாண்டு கொண்டாருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
என்றுபல்லாண்டு கூறுதுமே

திருமுலநாயனார் அருள்செய்த திருமந்திரம்

பத்தாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றவன்தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந்தான் ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந்தானுணர்ந்தெட்டே

பின்னை நின்றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யார்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னூரை தானே.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அம்ர்ந்திருந்தாரே.

பதினொராந் திருமுறை

திருவாலவாயுடையார் அருளிச் செய்த
திருமுுகப்பாசூரம்

மதிமலிபுரிசை மாடக்கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பயில் பொழில் ஆலவாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண் மூப்படியெனப் பாவலர்க்கு
உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமாமதியுரை குலவிய குடைக்கீழ்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ் பயில் பாணபத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே.

காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புதத் திருவந்தாத்

எனக்கினிய எம்மாணை ஈசனையான் என்றும்
மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன் - எனக்கவனைக்
கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்புற்றேன்
உண்டே எனக்கரிய தொன்று

கபில தேவநாயனார் அருளியது
விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

நக்கீரன் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை

உன்னையொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே.

அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறு முகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்றோதுவார் முன்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
பெரியபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

சடைமருங்கில் இளம்பிறையும் தனிவிழிக்கும் திருநதலும்
 இடம் மருங்கில் உமையவளும் எம்மருங்கும் பூதகணம்
 புடைநெருங்கும் பெருமையும் முன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
 விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற்கருள் கொடுத்தான்

சொல்லுவதறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
 வல்லைவந்தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
 எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
 தில்லையம்பலத்துளாடும் சேவடி போற்றி என்ன

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
 மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
 நின்ற தெங்கும் நிலவி உகலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிருதிருமுறை முற்றுப்பெற்றது.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
 கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
 கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரர்ப்ய மதயானை
 மத்தள வயிற்றனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புனம் அதனிடை இபமாகி
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறுமுருகனை
 அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

முருகனுக்குச் சிறந்த ஆடிக்கார்த்திகை அன்று கீழ்வரும் இரண்டு திருப்புகழ்களையும் ஆறுமுறை ஒதினால் மனநிம்மதியும் சகல செல்வங்களும் கிடைக்கும்.

அதிருங் கழல் பணிந்து னடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண
இதயந்தனிலிருந்து க்ருபை யாகி
இடர்சங்கைகள் கலங்க அருள்வாயே
எதிரங்கொருவரின்றி நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
பதியெங்கிலுமிருந்து விளையாடிப்
பலகுன்றிலும் மர்ந்த பெருமாளே
சரணகமலாலயத்தை அரைநிமிட நேரமட்டில்
தவமுறைதியானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையிலே சனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்க முறுவேனோ

கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையில் வேளை செப்பு
கயிலை மலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுயமீது ரத்த மணியணியொன்மாலை செச்சை
கமமுமண மார்கடப்ப மணிவோனே
தருணமிதையா மிகுத்த கணமதுறு நீள் சவுக்ய
சகல செல்வயோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவஞான முத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரியவேணு நெய்த்த - வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மது நிதமுமே துதிக்க
அரிய தமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம் அநேகமுற்ற பழனிமலை மீதுதித்த
அழகர் திருவேரகத்தின் முருகோனே.
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவத்திருமுறைகளின் (தமிழ் வேதங்களின்)

அருமையும் பெருமையும்

- (1) முதல் திருமுறை (முதல் தமிழ்வேதம் “தோடு” என்னும் மங்கலச் சொல்லுடன் துவங்குகிறது.) “தோடு” என்னும் சொல்லின் முதலில் உள்ள “த்” எனும் மெய்யெழுத்தை நீக்கினால் எஞ்சி நிற்பது “ஓ” என்பதாகும். நமது திருமுறைகள் (தமிழ் வேதங்கள்) “ஓ” எனும் எழுத்தில் துவங்குவதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது திருமுறையாகிய பெரியபுராணத்தின் பூர்த்திப் பாசுரம் “ம்” எனும் எழுத்தில் முடிகிறது. எனவே நமது திருமுறைகள் (தமிழ்வேதங்கள்) பன்னிரண்டும் ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் விரிவே ஆகும்.

- (2) கயிலாயத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டு மண்ணுலகிற்கு வந்தது சேரமான் பெருமான் அருளிய “திருக்கலாய ஞான உலா”. இது பதினோராம் திருமுறையில் உள்ளது.
- (3) மாலும் பிரமனும் காணா மாட்சிமையுடைய சேவடிகள் தரைமேல் தோய இறைவனைத் தூதுபோக வைத்தது நமது திருமுறைகள் (சுந்தரர் பொருட்டு).
- (4) காரைக்காலம்மையார் அருளிய மூத்த திருப்பதிகங்கள் அம்மையார் வேண்டுதலின்படி அவர்களை எண்புருவாக்கியது. திருஞானசம்பந்தர் அருளிய (திருக்கடைக்காப்பு) பாசுரங்கள் மயிலாப்பூரில் குடத்தில் இருந்த எலும்புகளைப் பெண் ஆக்கியது. (பூம்பாவை வரலாறு)
- (5) நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு கோலக்காவில் பொற்றாளம் பெற்றுத் தந்தது.

சமீபத்தில் நடந்த ஓர் அரிய நிகழ்ச்சியை நாம் அனைவரும் தெரிந்து கொள்வது நலம் பயப்பதாகும். தென்னாட்டைச்

சோந்த ஓர் செல்வந்தரின் மகன் பன்னிரண்டு வயதாகியும் பேசவில்லை. எல்லா வகையான மருத்துவமும் செய்து முடித்தும் பேச்சு வரவில்லை. முடிவில் கோலக்காவில் உறையும் பெருமானிடம் ஐயனே! கோலக்கா மேவிய குரு மணியே! எங்கள் பிள்ளைக்குப் பேச்சு வருமானால் பொன்னால் தாளம் செய்து வைக்கிறோம் எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள்.

இறைவன் சம்பந்தருக்குப் பொன்னால் ஆன தாளம் வழங்கினார். பொற்றாளத்தில் ஓசை வரும்படி அம்மையார் அருள்பாலித்தார். இதனால் இத்தலத்து அம்பாள் ஓசைநாயகி எனப்படுகிறார்.

பொற்றாளத்திற்கு ஓசை கொடுத்த பரம்பொருள் அந்தச் சிறுவனுக்கும் பேசும் ஆற்றலை அருளியது. சிறுவன் நன்கு பேசும் ஆற்றலைப் பெற்றான். பெற்றோர்களும் ஒன்பது சவரன் எடையுடைய பொற்றாளம் செய்து ஆலயத்திற்கு காணிக்கையாக அளித்துள்ளார்கள். கோலக்கா அர்ச்சகர் இன்றும் அங்கு செல்லும் அனைவரிடமும் அந்தப் பொற்றாளத்தைக் காண்பித்தும் வரலாற்றினைக் கூறியும் மகிழ்கிறார்.

- (6) திருநனிபள்ளியில் பாலை நிலத்தை வளம் பொருத்திய நெய்தல் நிலமாக மாற்றியது தமிழ் வேதம்.
- (7) முத்துச்சிவிகை, முத்துக்குடை, ஆகியவற்றைப் பெற்றுத் தந்தது. (நெய்வாயில் அரத்துறையில்)
- (8) முயலகன் என்னும் வாதநோய், படை, சொரி, பனிநோய், தீராத சூலைநோய், ஜூரம் முதலிய நோய்களைக் குணப் படுத்தும் வல்லமை உடையவை நமது திருமுறைகள்.
- (9) எடுக்க எடுக்க குறையாத உலவாக்கிழியைப் பெற்றுத்தந்தது. தினமும் பொற்காசு பெற்றுத் தந்தது. (திருவாவடுதுறை, திருவீழிமிழலை)

- (10) செங்கல்லைத் தங்கமாக்கியது. (சுந்தரர் பொருட்டு திருப்புகலூரில்)
- (11) பாம்பு தீண்டிய வணிகனையும் (திருமருகல்) அப்பூதியடிகளாரின் மூத்தமகனையும் (உயிர் பெற்றெழுச் செய்தது. (இறந்தாரை எழுப்பும் திறம் வாய்ந்தது)
- (12) வடமொழி வேதங்கள் பூட்டிய ஆலயக்கதவினை (திருமுறைக் காடு) திறக்கச் செய்தது.
- (13) தண்ணீரில் எதிர்த்து வரும் தகைமை பெற்றது.
- (14) கூன்பாண்டியனுடைய தீராத வெப்புநோயினைத் தீர்த்தது. அவனது உடம்பிலிருந்து ஊனத்தையும் நீக்கியது.
- (15) ஆற்று வெள்ளத்தில் ஓடத்தை ஓட்டும் ஓடக்காரன் இல்லாமலேயே ஓடத்தைச் செலுத்தியது. (கொள்ளம் பூதார்)
- (16) சிவனருட் செல்வர்களைப் பரிகசித்தவர்கள் தலையில் இடி விழச்செய்தது. (போதிமங்கையில் புத்த நந்தியின் தலையில் இடிவிழச் செய்தது)
- (17) ஆண் பனைமரம் பெண் பனைமரமாக்கியது நமது திருமுறை (தமிழ்வேத) ஒலியலைகளால் மரத்தன் ஊனமே நீங்கியது எனில் நம்முடைய பிறவிப்பிணி தீயிலிட்ட பஞ்சுபோல் அழிந்தொழியும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.
- (18) அதிவெப்பமுடைய நீற்றறையை தென்றலாகக் குளிர்ச்செய்தது.
- (19) விடத்தினை அமுதமாக்கியது. (அப்பர்)
- (20) சினமிகுந்த மதயானையை பணிய வைத்தது. (அப்பர்)
- (21) கல்லையும் கடலில் மிதக்கச்செய்து கரையேற்றியது நமது திருமுறைகள் எனில் நம்மை இப்பிறவிக் கடலில் இருந்து முத்தி எனும் கரைசேர்ப்பது மிக எளிது என்று நாம் உணரலாம்.

- (22) பொதி சோறு பெற்றுத் தந்தது.
- (23) நெருப்பில் வேகாமல் இருக்கும் வல்லமை உடையது.
- (24) “பித்தா” என்னும், “உலகெலாம்” என்றும், “தில்லைவாழ் அந்தணர்” என்றும் இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பட்டு பாடப்பட்டவை நமது திருமுறைகள்.
- (25) மூவர்கள், தேவர்கள், மற்றும் யாபேரும் சிவபெருமானைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழோடு இசை கேட்கும் இச்சையால் இறைவன் அடியார்களைத் தேடிவந்தார்.
- (26) நமது திருமுறைகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்கு வேண்டும் பொழுதெல்லாம் பொற்காசுகளைப் பெற்றுத் தந்தன.
- (27) திருமுது குன்றத்தில் உள்ள மணிமுத்தாற்றில் போட்ட பொற்காசுகளைத் திருவாரூர் குளத்தில் கிடைக்கச்செய்தது.
- (28) இறைவன் வீடுதோறும் இரந்து உணவு கொண்டு வரும்படி செய்தது. (திருகச்சூரில்)
- (29) ஒளியிழந்த கண்களை ஒளிபெறச் செய்தன. (சுந்தரர்)
- (30) திருட்டுபோன பொருட்களை மீண்டும் பெற்றுத் தந்தன. (திருமுருகன் பூண்டி)
- (31) காவிரி ஆற்றின் வெள்ளம் விலகி வழிவிடச் செய்தது.
- (32) மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மூவேந்தர்களையும் பணியச் செய்தன.
- (33) முதலையுண்ட பாலனை சில ஆண்டுகள் கழித்து வெளியே உயிருடன் எழச் செய்தன.

- (34) ஊமைப் பெண்ணை பேசும்படி செய்தது.
- (35) தில்லையில் ஓடாத தேரினை ஓடும்படி செய்தன. (சேந்தனாரின் திருப்பல்லாண்டு)
- (36) இறைவனே தன் திருக்கரங்களால் எழுதும் பெருமையைப் பெற்றவை நமது திருமுறைகள்.

பிறமொழிகளில் உள்ள நூல்கள், மந்திரங்கள் யாவும் இறைவனை அடையும் வழிகளைச் சொல்லும். ஆனால் நமது தமிழ் திருமுறைகள் இறைவனை நம்பால் வரவழைக்கும்.

‘தேவாரம்’ (தே + வாரம்) இறைவன் மீது அன்பு உண்டாகச் செய்வது என்பது பொருள். அன்பு தோன்றுமிடம் மனம் மனதை மலருக்கு ஒப்பிடுவது ஆன்றோர் வழக்கு. பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும் பதினோராம் திருமுறையில் என் சிந்தைத் தாமரை என்று கூறியிருப்பதை அறியலாம்.

அடியார்களின் மனமாகிய மலரில் அன்பு எனும் தேனை உண்டாகச் செய்வது நமது திருமுறைகளே ஆகும். இந்த அன்பு எனும் தேனைப் பருகுவதற்கு இறைவனாகிய வண்டு மலர்களைத் தேடி (அடியாரின் மனங்களைத் தேடி) வருவதுதான் உலக நியதி.

இறைவன் அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலை. அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிவிடும் கடல். அன்பெனும் வலைக்குட்படும் பரம்பொருள் ஆவர். இப்படி இறைவனை அடியார்களிடம் வரும்படி செய்பவை நமது தமிழ் வேதங்கள் (திருமுறைகள்) இதனையே திருவள்ளுவரும் மலர்மிசையேகினான் என்று அருளியுள்ளதால் அறியலாம்.

“அணி நாவல் ஆகுரன் சொன்ன அருந்தமிழ்கள்
இவை வல்லார் அமருலகு ஆள்பவரே”

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

வரதபண்டிதர் இயற்றிய பிள்ளையார் கதை காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பு மவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனி லேறி
வருமரன்றா னீன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதிலெப்பொழுதாங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
 நாலுங்கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
 சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

சப்பாணி

எள்ளு பொரிதே னவலப்ப மிக்கும் பயறு மிளநீரும்
 வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்,
 வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும் விரும்பிப்படைத்தேன் சந்நிதியில்
 கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டி யருள்க சப்பாணி.

சண்டப் பெருச்சா ளியேறிச் சடைகொண்டு வையத்துலாவி
 அண்டத் தமரர் துதிக்க வடியார்க் கருளும் பிரானே
 எண்டிக்கு மன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,
 குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துணை

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
 பூவி லமாந்திடு வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய்
 வேதப் பொருளுக் கிறைவீ
 முத்தின் குடையுடை யாளே
 மூவுல குந்தொழு தேத்துஞ்
 செப்புக் கவித்த முலையாய்
 செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
 தக்கோலந் தின்னும் வாயாய்
 சரஸ்வதி யெனுந் திருவே
 எக்கால முமுனைத் தொழுவே
 னியலிசை நாடகமென்னும்
 முத்தமிழ்க் கல்விக ளெல்லாம்
 முழுது மெனக்கருள் செய்துஎன்
 சித்தந் தனில்நீ யிருந்து
 திருவருள் செய்திடுவாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புறஞ்செறி குடுமித்
தென்மலை யிருந்த சீசால் முனிவன்
கந்தமும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிஸ்தபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபா லாங்கோர்
இந்து தவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னொருவனு மாயிழை யொருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க் குயிரே
அரனே மறையவர்க் கருள்புரிந் தருளென
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்தர னுரைப்ப
எப்பரி சாயினு மெம்பொருட் டொருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
எமையா ளுடைய யுமையாள் மொழிய
இமையா முக்க ணிறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவேன மொழிய
மாதுவை யவளும் மனந்தளர் வற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப் பெய்துதல்
நன்றல வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்

கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுத லவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
 சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகற் கழித்தால்
 மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
 விடைகொடுத் தருள விலங்கல்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதூர்மறைக் கிழவன்
 சீமலி மனைவி திருவயிற் றுதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 ஐயாண் டடைந்தபி னன்னையு மத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதறன்னை
 மானிட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோற் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் கமையேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமக னாகப்
 பெற்றிட லரிதெனப் பெயர்த்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா லணுகுவே ன்யானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகிற்
 தருமலி நிழற்றவச் சாலைய தமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயி றவம்புரி வாவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் கூந்தற் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ

என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவு தென்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழு தரித்துக்
 காட்டினிற் கூடலையிற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெலும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொண் டுழலும் பித்தன் றன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரு முமக்கெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ ணாணமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்தர வாணுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதா யிருவர் தாளிணை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின னென்றலுந்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தணிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளென
 மைமலர்க் குழலி வந்தெனை யழைக்கில்
 அம்மனை புகுவனென் றந்தண னுரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையி னின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை யிகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான் சென்றிங் கழைத்திடே னென்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுக னோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக் கல்லவென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துநற் கரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் றனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப

மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுத லிளையோர்க் கியல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 ஆயிழை தானு மவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருந்தனென் றெண்ணி
 ஆசனம் நல்கி யருக்கிய முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் றன்னை அமுதுசெய் வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தோடு சாதிக் காயும்
 கர்ப்பூ ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டி லுவந்துமுன் வைத்துச்
 சிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமு நீல கண்டமும்
 மானுமழுவு மலர்க்கரத் திலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னொருவங் காட்டிமு னிற்ப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவோடங் கவனடி வீழ்ந்திறைஞ் சினளே
 அரிய யனிந்திர னமரர் விஞ்சையர்

கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர்
 பூத ரியக்கர்கிம் புருட ரலகை
 சித்தர்தா ரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கருங் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் ததன்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல்வந் திலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக்க த்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா லழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக் கேற்றிப்
 பக்திப் பட்ரமுளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமக டன்னை
 திருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ரானையு மிளங்கொடி தன்னையும்
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
 மறைபுகழ்ந் தேத்த மகிழ்ந்துட னிருத்திப்
 பறையொலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ப மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக ளியற்றத்
 தறுகலற் றொளிபொற் றாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்

அரிவலஞ் சூழ ளரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவைதன் னுடனே
 ஓதநீர் வேலைகூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாள் மற்றுமுண் டோளனத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணிப் பூணா ளுரவோ னுடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோ மீங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடன் பட்டு
 மதகரி யுரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையொடு
 ஐங்கர தலமு மலர்ப்பத மிரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப் பிரண்டும்
 கோடிகு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோ லகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியி னயனமு முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீள் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க

ஆங்கவர் தங்கட் கருள்சுரந் தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானூட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கஜமுகத் தவுணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண் டேங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத் தவுணனொ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்த்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொடுத் தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டமர்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை யேறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவேண் மருப்பை யொடித்தவ னூரத்திற்

குற்றிட வெறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்தமு டிகமாய் வந்தவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை விநாயக னேறின னிப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்பங் கிமைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழி படைத்தருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோ டெழுந்தாங் குயர்புடை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கழு கேறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனையர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரமெனாங் காரண நாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்குண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந் தன்புட னெய்திய பின்னாக்க
 கணங்களுக் கரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவ னேவல்செய் திருநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற் குரிய விரதமென் றெண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட் டெண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நூடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவரைங் கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர னிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழு தடியிணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்

பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமுந்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங் கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவ ருரைக்குமித் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென் றசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளித் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டன னந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 இப்புவி மாந்த ரியம்பிய விரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனு மிளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் றிருமுக நோக்கி
 எண்ணிய விரத மிடையூ றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவினி லெதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வ மெவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பசந்துழாய் மாற்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கிளத்துத லுற்றான்
 அக்குநீ றணியு மரன்முத லளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் னொத்தொளி விளக்குங்
 கோடிசூ ரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்

உறுமதிக் குழவிபோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் றந்தமு மொருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையில் மோதக மொருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோ னுறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றித ருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விடும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்க ளுளுற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னை யருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறா தெல்லாஞ் செயமுண் டாகும்
 கரதல மைந்துடைக் கணபதிக் குரிய
 விரதமொன் றுளததை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்தெமக் குரைத்திட வேண்டுமென் றிரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீ ராவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறா தியற்றி
 அத்தின மதனி லைங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோ டர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் வன்றன்
 ஒள்ளிய வருட்டிரு வருஷண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணா லமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசைசெய் திடுமிடம் புனிதம தாக்கி

வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயக னுருவைச்
 சிந்தையி னினைத்து தியானம் பண்ணிப்
 ஆவா கணம் முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும்மந் திரத்தால்
 மாசுஅகல இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாய்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசஅங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்துஅருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும்நா மங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகல் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியோடு
 தரித்திடு நெட்டிலைப் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனக் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளருக்கு
 உண்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்

சந்தனம் முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு ஈர்ந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைக்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாகக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்என நவில்ல்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செம்மிகப் பெறுவர்
 அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திர னிவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா கரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை யிவன்றா ளர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி
 அன்னா ளிவனை யர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேறாக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை யடைந்தான்
 பகீரத னென்னும் பார்த்திவ னிவனை
 மகிதலந் தன்னின் மலர்கொடர்ச் சித்துத்
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றாள்
 கொண்டுபோம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடுஅர்ச் சித்துக்
 தாரியின் மறித்தவன் றனைப்புறங் கண்டு
 யாமுமங் கவளை யின்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னிலெண்ணுதற் கரிதால்

அப்படி நீவிரு மவனையர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீ ரப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன் றெறிந்தோ னெடுத்திவை யுரைப்ப
 அன்றுமுதற் றருமனு மனுசரு மிவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலனிலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிப ராகிச்
 சிந்தையி னினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத் தரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க விவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற் றொன்றுரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தால் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரனென் றொருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி யனைத்தையு மழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மமரரும் முனிவரும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரியுறை யிறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைக ளுரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத் தேந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக் கரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோ ரொருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்
 ஊரர வணிந்தோற் குரையென வுரைப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கேதென
 உற்றிடுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்

நெற்றியின் நயனமும் நீயே யாதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றரியா தேகி
 எமையா ளுடைய வுமையா ளுடனே
 அமையா விற்பத் தமர்ந்தினி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா ணுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை யவன்கையி லீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கவொண் ணாமற்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ணா றிரண்டுங் கரமீராரும்
 தூண்எனத் திரண்ட தோள் ஈராரும்
 மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுளங் கவதரித் திடலும்
 மறுகிய வும்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பா லளித்திரென் றனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி யுற்றிடு நாளில்
 விமலனு முமையும் விடையுரைத் தாறு
 தலைமக னிருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பா லூட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்துதெடுத் தணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல்கொண் டளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்

திசையெலாஞ் செல்லுந் தேருமொன் றுதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதுறு மவுணரை யொறுத்திடென் றனுப்ப
 இருளைப் பருகு மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமரவேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியி லமர்ந்தினி திருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாத ரனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை யிழந்தது கண்டே
 அண்ட ரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பனெம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டும்நீ யம்பிகா பதியென
 இமையவ ருரைப்ப இறையவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண் டெம்வினை கட்டறுத் தருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையா ளருந்துய ரெய்தி
 வருந்திமுன் னிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வணிந்த புனிதனைக் காணவங்கு
 உற்றனன் றிருமா லூழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புட னாடச்
 சாயக நெருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவா யிதமுமை யான்வென் றேனென

எம்பெரு மாணும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சி யிவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மால்முக நோக்கிக்
 காமனை யெரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா ளென்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றா ளென்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி யுடனங் குரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரியங் குருத்து
 நோக்கிநீ யிருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கினி லொன்றாய் மனத்தினி லொன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதனநோக்கிப்
 பொய்க்கரி யுரைத்த புன்மையி னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற் றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகினிறத் துருப்போய்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தி லாயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுட லெடுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுடை வள்ளல்வீற் றிருக்குங்
 கிளர்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடு மடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீ ழிருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக் கறிவிப் போமென
 உம்பரு லகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநா லேணியிற் றாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் னாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோரிழை யின்புறக் கட்டி
 ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்

வேதத் தாதியும் பூமியி லெழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற் கானவெ ழுத்தும்
 மூன்றெழுத் ததனால் மொழிந்தமத் திரமும்
 தேன்றருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினா றுபசா ரத்தால்
 வரைமகள் மதலையை வழிபா டாற்றி
 இருபது நாளு மிப்படி நோற்று
 மற்றைநா னைங்கர மாமுகன் பிறந்த
 அற்றைநாட் சதயமும் மாறாம் பக்கமுஞ்
 சேருமத் தினத்திற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீபெற மெழுகித் திருவிளக் கேற்றி
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவிதா னித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைக ளாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழல் மகிழிரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தழையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் லெருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி யறுகு
 முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதக மவலெள் ளுருண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்

பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானும்நோற் பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டுவ தளித்துப்
 பாங்கொடிவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனா மைங்கர னருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையோடு விமலன்
 கஞ்சநாள் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யானிடுஞ் சாப நீங்கிய தேனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறையவ னிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ னுரைப்பான்
 பிறைமருப் பொன்றுடைப் பிள்ளையன் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய னீதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைத்த பொன்தாழ் நீங்கி
 சாங்குமுன் னுரைந்த சக்கிர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புடை நோற்றபின்
 மாதுமை யடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேன்றோர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மக னோன்பி னுறுதி யறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அத்தமி லரனை யாயிழை வணங்கிப்
 பொருளுக்கு ரறவேல் போக்கிய குமரன்

வரும்படி யானும் வருத்தினோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்பின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுமுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்துகண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறுங் குழலுமை சாபமிட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியு மரன்முத லளித்த
 விக்கின விநாயகன் விரதம்நோற் றதன்பின்
 சுடர்கதை யேந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி யுருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவரியன் றடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போக்கிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னி லிவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையி லுற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தி
 இற்றிடு மிடையா ளிலக்கண சுந்தரி
 மெத்தவன் புடனில் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பி னுறுதி மறந்து

கட்டிய இழையைக் காரிகை யவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே யலருந் தளிர்மாய்ப்
 பாங்குற வோங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை யிருந்த
 பூப்பயில் குழலசேர் பொற்றொடி யொருத்தி
 அவ்விய மில்லா எவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டவ ளெடுத்துக்
 குழைதவழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோ டடைக்கா யவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் திண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையி லிரட்டி பதம் அவட்கருளக்
 கொண்டுபோ யரசனுங் கோயிலுள்ள வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின் றொலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி யிம்மனை யிருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ண லுரைத்திடு மவ்விழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழு திவளிங் கிருக்கலா கா தென
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் றனது மனைபுகுந் திருப்ப
 மணியு முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை யவனு மகற்ற
 உழவர்தம் மனையி லுற்றவ ளிருப்ப

வளர்பயி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை யவரு மகற்றிய பின்னர்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பின்னர்க்
 தூசுதாய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுக ளெல்லாம் துணிந்துவே நாகத்
 தூசரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாய் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யா ரென்ன
 வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை மகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள்புகுந் திரும்ப
 அவ்வை செல்லலும் அகங்க டோறும்
 வைதன ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினவக்
 காத்தாண் டுஉலகு கருணையோ டாண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக ளொருத்தி
 எல்லாக்கு மூத்தா ளிலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக்கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட விருத்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
 சாணி யெடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியு முழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மான்நேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணியெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெுகிக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின் றாட
 மெத்தவுள் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்த் கோதயை விலக்கி

அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யுணர்ந்துமுன் னறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்துமு வேழிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமு மவலு மாம்பழப் பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற் றதற்பின்
 சக்கர வாள சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோ மெனவுளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யங்கவ ரணுக
 எய்துந் தாகமு மிளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே யவற்றைத் தீர்க்க வெண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை
 அப்பமு நீரு மரசற் கருளெனச்
 செப்பிய வன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமு மொருபணி காரமும்
 பண்ணீர் மொழியாள் பார்த்திபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டுந்
 தானது தொலையாய்த் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ

மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென் றரசர்க் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை யிவளுன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வைசூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கள்தேர் வெள்ளிச் சிவிகையி லேற்றிக்
 கொண்டுஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்தொடி யாரி லுயர்பத முதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நூற்பயன்

பொன்மிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
 மன்னும் நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
 திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மலிவுக்
 கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
 பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
 நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகிருந்து
 கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
 சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்நோற்கில் - மேலைப்
 பிறப்பு எல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
 சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

பின்னையார் கதை முற்றிற்று.

திருச்சிறற்பலம்

அபிராமி அந்தாதி

கணபதி காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தம்தில்லை
 ஊர்தம் பாகத்(து) உமைமைந்த னேஉல(கு) ஏழும்பெற்ற
 சீர்பி ராமிஅந் தாதிஎப் போதும்என் சிந்தையுள்ளே
 காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
 மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதாளம் போது மலர்க்கமலை
 துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
 விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே. (1)

துணையும் தொழந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
 பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்புங்
 கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங் குசுமும்கையில்
 அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவ(து) அறிந்தனமே. (2)

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்தகொண்டு
 செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
 பிறிந்தேன் நின்அன்பர் பெருமைஎன் ணாத கருமநெஞ்சால்
 மறிந்தே விழுந்தர குக்குற வாய மனிதரையே. (3)

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்தபிசன்னி
 குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
 பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த
 புனிதரும் நீயும்என் புந்திந் நாளும் பொருந்துகவே. (4)

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே. (5)

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்தசென்னி
குனிதரும் சேவடிக்கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்திநந் நாளும் பொருந்துகவே. (4)

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே. (5)

சென்னிய(து) உன்பொன் திருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய(து) உன்திரு மந்திரம் சிந்தர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய(து) என்றும்உன் றன்பர மாகம பத்ததியே. (6)

ததியுறு மத்திற் சுழலும்என் ஆவி தளர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும் மாவும் வணங்கி என்றும்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ரானை சுந்தரியே. (7)

சுந்தரி ஏந்தை துணைவின் பாசத் தொடரைஎல்லாம்
வந்தரி சிந்தர வண்ணத்தி னாளமகி டன்தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத் தாளமலர் தாளன் கருத்தனவே. (8)

கருத்தன ஏந்தைதன் கண்ணை வண்ணக் கனகவிவற்பிற்
பெருத்தன பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரவம் நீயும்அம் மேவந்தென் முன்றிற்கவே. (9)

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்ப(து) உன்னை
என்னை வணங்குவ(து) உன்மலர்க் தாளஎழு தாமறையின்
ஒன்றும் அருள்பொருளே அருளே உமை யேஇமயத்(து)
அன்றும் பிறந்தவ ளேஅழி யாமுத்தி ஆனந்தமே. (10)

ஆனந்த மாய்என் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமுமாய்
 வானந்த மான வடி(வு)உடை யாளம்றை நான்கிணுக்கும்
 தானந்த மான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
 கானந்தம் ஆரடங் காம்எம்பி ரான்முடிக்க கண்ணியதே. (11)

கண்ணிய(து) உன்புகழ் கற்ப(து) என்நாமம் கசிந்துபத்தி
 பண்ணிய(து) உன்இரு பாதாம் புயத்தில் பகல் இரவா
 நண்ணிய(து) உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான்முன் செய்த
 புண்ணியம் ஏ(து)என்அம் மேபுவி ஏழையும் ப்த்தவளே. (12)

ப்த்தவ னேபுவ னம்பதி னான்கையும் ப்த்தவண்ணம்
 காத்தவ னேபின் சுரந்தவ னேகறைக் கண்டனுக்கு
 முத்தவ னேஎன்றும் மூவா முகுந்தற்(கு) இளைவளே
 மாத்தவ னேஉன்னை அன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே. (13)

வந்திப் பவர்உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
 சிந்திப் பவர் நல்திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
 பந்திப் பவர்அழி யாப்பர மானந்தர் பாரில் உன்னைச்
 சந்திப் பவர்க்(கு) எளிதாம்எம் பிராட்டிநின் தண்ணளியே. (14)

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள்செய்வார்
 மண்ணளிக் கும்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
 விண்ணளிக் கும்செல்வ மும்அழி யாமுத்தி வீடுமன்றோ
 பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள யாமனைப் பைங்கிளியே. (15)

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
 ஓளியே ஓளிரும் ஓளிக்கிட மேஎண்ணில் ஒன்றும்ல்லா
 வெளியே வெளிமுதல் ப்தங்கனாகி விரிந்தஅம்மே
 அளியேன் அறிவள விற்(கு) அளவான(து) அதிசயமே. (16)

அதிசய மான வடி(வு)உடை யாளர்அர விந்தமெல்லாம்
 ததிசய ஆனை சுந்தர வல்லி துணைஇரதி
 பதிசய மான(து) அபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
 மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வவ்வியதே. (17)

வவ்விய பாகத்(து) இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
 செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமும் சிந்தையுள்ளே
 அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்த
 வெவ்வியும் காலன்என் மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே. (18)

வெளிநின்ற நிந்திரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியும் நெஞ்சம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லைக் கருத்திணுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ
ஓளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே. (19)

உறைகின்ற நிந்திருக் கோயில்நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறை யின்அடி யோமுடி யோஅமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்க ளோகஞ்ச மோஎன்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோபுர ணாசல மங்கலையே. (20)

மங்கலை செங்கல சம்முலை யாள்மலை யாள்வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயில் தாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யாள்உடையாள்
பிங்கலை நீலிசெய் யாள்வெளி யாள்பகம் பெண்கொடியே. (21)

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்குவம் பேபழுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மால்இமயப்
பீடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றஅம்மே
அடியேன் இறந்த(து)இங்கு இனிப்பிற வாமல்வந்த(து) அணுகுகொள்ளே. (22)

கொள்ளேன் மனத்தில்தின் கோலம்அல் லா(து)அன்பர் கூட்டந்தகன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேன்வியன் ழுவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக் கும்புறம் பேஉள்ளாத் தேவினைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளியஎன் கண்மணியே. (23)

மணியே மணியின் ஓளியே ஓளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழ கேஅணு காதவர்க்குப்
பீணியே பீணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நின்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே. (24)

பின்னே திரிந்த(து)உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண் டேன்முதல் ழுவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராயி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉன்ணையான் மறவாமல் நின்(று) ஏத்தவளே. (25)

ஏத்தும் அடியவர் ஈரே முலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ ராம்கமழ் பீங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கேமணம் நாறும்நின் தாளிணைக்கு(கு)என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு நகையுடைத்தே. (26)

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
 படைத்தனை பத்ம பதயுகம் சூடும் பணிஎனக்கே
 அடைத்தனை நெஞ்சத்(து) அழுக்கைஎல் லாநின் அருட்புனலால்
 துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே. (27)

சொல்லும் பொருளும் எனநட மாடும் துணைவருடன்
 புல்லும் பரிமளப் ப்ங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தான்
 அல்லும் பகவும் தொழும் அவர்க் கேஅழி யாஅரசும்
 செல்லும் தவநெறி யும்சிவ லோகமும் சித்திக்குமே. (28)

சித்தியும் சித்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
 சக்தியும் சக்தி தழைக்கும் சிவமும் தவமுயல்வார்
 முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
 புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே. (29)

அன்றே தருத்(து)என்(னை) ஆண்டுசொண்டாய் கொண்ட(து) அல்லவென்கை
 நன்றேஉனக்(கு) இனிநான்என் செயினும் நடுக்கடவுள்
 சென்றே விழினும் கரையேற் றுகைநின் திருவுளமே
 ஒன்றே பலவுரு வேயரு வேஎன் உமையவளே. (30)

உமையும் உமையொரு பாகனும் ஏக உருவில்வந்திங்(கு)
 எனையும் தமக்கன்பு செய்யவைத் தார்இனி எண்ணுதற்குச்
 சமையங் களூமில்லை ஈன்றெடுப் பாள்ஒரு தாயும்இல்லை
 அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே. (31)

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்(டு) அருளற்ற அந்தகன்கைப்
 பாசத்தில் அல்லல் படஇருந் தேனைநின் பாதம் ஏறும்
 வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்(து) ஆண்டுசொண்ட
 நேசத்தை என்சொல்லு வேன்சசர் பாகத்து நேரிழையே. (32)

இழைக்கும் வினைவழி யேஅடும் காலன் எனைநடுங்க
 அழைக்கும் பொழுதுமுயந்(து) அஞ்சல்என் பாய்அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
 குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமனைக் கோமளமே
 உழைக்கும் பொழு(து)உ(ன்)னையே அன்னை யேஎன்பன் ஓடிவந்தே. (33)

வந்தே சரணம் புகும்அடி யாருக்கு வான்உலகம்
 தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதார்குமும்
 பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகமும் பாகமும்பொன்
 செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே. (34)

திங்கட் பகவின் மணம்நாறும் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்(கு) ஒருதவம் எய்திய வாஎண் ணிறந்தவிண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியணை மேல்தயில் கூரும் விழுப்பொருளே. (35)

பொருளே பொருள்முடிக் கும்போக மேஅரும் போகம் செய்யும்
மருளே மருளில் வரும்தெரு ளேஎண் மனத்துவஞ்சுத்(து)
இருளேதும் இன்றி ளளிவெளி யாகிஇருக்கும் உன்றன்
அருளே(து) அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்(து) அம்பிகையே. (36)

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பீவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை; விடஅரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டும்; எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடை யான்இடம் சேர்பவளே. (37)

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகை யும்துணை யாளங்கள் சங்கரனைத்
தவளப் பொருது தடியிடை சாய்க்கும் துணைமுலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே. (38)

அளுகைக்(கு) உன்றன் அடித்தா மரைகள்உண்(டு); அந்தகன்பால்
மீளுகைக்(கு) உன்றன் விழியின் கடைஉண்டு; மேல்இவற்றின்
முளுகைக்(கு) என்குறை; நின்குறை யேஅன்று; முப்புரங்கள்
மாளுகைக்(கு) அம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாள்நதலே. (39)

வாணுதல் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்(கு) எண்ணிய எம்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
காணுதற்(கு) அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் காணும் அன்பு
பீணுதற்(கு) எண்ணிய எண்ணம்அன் றோமுன்செய் புண்ணியமே. (40)

புண்ணியம் செய்தன மேமன மேபுதுப் பீங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கனைவரும் கூடிநம் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து தம்அடி யார்கள் நடுவிரக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல்பத்ம பாதம் பதித்திடவே. (41)

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இறுகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே. (42)

பரிபுரச் சீறடி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிஇன்சொல்
 திரிபுர சுந்தரி சீந்திர மேனியள் தீமைநெஞ்சில்
 பரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குளிப்பொருள் புச்சிலைக்கை
 எரிபுரை மேனி இறைவர்செம் பாகத்(து) இருந்தவளே. (43)

தவளே இவள்ளங்கள் சங்கர னார்மனை மங்கலமாம்
 அவளே அவர்தமக்(கு) அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
 இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியும்ஆம்
 தவளேன் இனியொரு தெய்வமுண் டாகமியத் தொண்டுசெய்தே. (44)

தொண்டுசெய் யாதாநின் பாதம் தொழாது துணிந்திச்சையே
 பண்டுசெய் தார்உள ரோஇல ரோஅப் பரிசடியேன்
 கண்டுசெய் தால்அது கைதவ மோஅன்றிச் செய்தவமோ
 மிண்டுசெய் தாவும் பொறுக்கைநன் றேபின் வெறுக்கையன்றே. (45)

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்அடி யாரையிக்கோர்
 பொறுக்கும் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சை உண்டு
 கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப் பாகம் கலந்த பொன்னே
 மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான்உன்னை வாழ்த்தவளே. (46)

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
 வீழும் படியன்ற விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
 எழும் பருவரை எட்டும்எட் டாமல் இரவுபகல்
 சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே. (47)

சுடரும் கலைமதி தன்றும் சடைமுடிக் குன்றில்ஒன்றிப்
 படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்தநெஞ்சில்
 இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிரூப் பார்பின்னும் எய்தவரோ
 குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே. (48)

குரம்பை அடுத்தக் குடிபுக்க ஆவீவெங் கூற்றுக்கிட்ட
 வரம்பை அடுத்த மறுகும்அப் போது வணக்கை அமைத்(து)
 அரம்பை அடுத்த அரிவையர் சூழவந்(து) அஞ்சல் என்பாய்
 நரம்பை அடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே. (49)

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
 சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமனை சாதிநச்சு
 வாயகி மாலினி வாரகி சூலினி மாதங்கினன்(று)
 ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே. (50)

அரணம் பொருள்என்று அருள்ஒன் றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண்அன்(று) அழிய முனிந்தபெம் மானும் முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் என நின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும்எய் தார்இந்த வையகத்தே. (51)

வையம் தரகம் மதகரி மாமகு டம்சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பீறைமுடித்த
ஐயம் திருமனை யாள்அடித் தாமரைக்கு) அன்புமுன்பு
செய்யும் தவம்உடை யார்க்குள வாகிய சின்னங்களே. (52)

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையும்துத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழுவும்கண் ழுன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலும் தவமில்லையே. (53)

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம் பால்சென்(று) இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவீ ரேல்நீத்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால்ஒரு காலத்திவம்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே. (54)

மின்னா யிரம்ஒரு மெய்வடி வாகி வீளங்குகின்ற
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்கு மாயமுடி வாய முதல்விதன்னை
உன்னா(து) ஒழியீனும் உன்னினும் வேண்டுவ(து) ஒன்றிலையே. (55)

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்(து)இவ் வுலகெங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கிநிற் பாள்என்றன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற வாஇப்பொருள் அறிவார்
அன்றா லிலையில் தாயின்றபெம் மானும்என் ஐயனுமே. (56)

ஐயன் அளந்த படியிரு நாழிகொண்(டு) அண்டம்எல்லாம்
உய்ய அறம்செயும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால்
செய்த பசுந்தமிழ்ப் பாமாலை யும்கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் இயம்பலவைத் தாய்இது வோஉன்றன் மெய்யருளே. (57)

அருணாம் புயத்தம்என் சித்தாம் புயத்தம் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல்நல் லாள்தகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணாம் புயமும்அல் லாற்கண்டி லேன்ஒரு தஞ்சமுமே. (58)

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்ல தென்றன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி லேன்ஓற்றை நீள்சிலையும
அஞ்சும்பும் இக்கு)அலர் ஆகநின் நாய்அறி யார்எனினும்
பஞ்சஞ்சும் மெல்லடி யார்அடி யார்பெற்ற பாலரையே. (59)

பாலினும் சொல்லினி யாய்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்குநின் றோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும் சாலநன் றோஅடி யேன்முடை நாய்த்தலையே. (60)

நாயே னையும்திங்(கு) ஒருபொரு ளாக நயந்தவந்த
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுக்கொண்டாய் நினை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாய்என்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமக ளேசெங்கண் மால்திருத் தங்கச்சியே. (61)

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்துமத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்தசெஞ் சேவகன் மெய்யடைக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகணச்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும்என் சிந்தையதே. (62)

தேறும் படிசில ஏதுவும் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள்குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக் கும்சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்ப(து) அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம்உண் டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே. (63)

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்க அன்பு
புணைன் உனக்கு)அன்பு புண்டுக்கொண் டேன்தின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணைன் ஒருபொழு தும்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக்
காணைன் இருநில மும்திசை நான்கும் ககனமுமே. (64)

ககனமும் வானமும் புவனமும் காணவிற் காமன்அங்கம்
தகனம்முன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையும்கொண்
முகனும்முன் நான்கிரு முன்றெனத் தோன்றிய முதறிவின்
மகனும்முன் டாயதன் றோவல்லி நீசெய்த வல்லபமே. (65)

வல்லபம் ஒன்றறி யேன்சிறி யேன்நின் மலரடிசெம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றி லேன்பகம் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வீணை யேன்தொடுத்த
சொல்லவ மாயினும் நிந்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே. (66)

தோத்திரம் செய்து தொழுதாயின் போலும்நின் தோற்றம் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்திலைவ யாதவர் வண்மைகுலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி நாளும் குடில்கள்தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பல்க்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே. (67)

பாரும் புனவும் கனவும் வெங்காவும் படர்வீசும்பும்
ஊரும் முருகு கவைஒளி ஊறொலி ஒன்றபடச்
சேரும் தலைவி சீவகாம சுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே. (68)

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பங்குழ லாளர்அபீ ராமி கடைக்கண்களே. (69)

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியில்
பண்களிக் கும்புரல் வீணையும் கையும் படியோதரமும்
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்க்குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே. (70)

அழகுக்(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமனைக் கொம்பிருக்க
இழவுற்று நின்றநெஞ் சேஇரங் கேல்உனக்(கு) என்குறையே. (71)

என்குறை தீரநின்ற) ஏத்துகின் றேன்இனி யான்பிறக்கின்
நின்குறை யேஅன்றி யார்குறை காண்இரு நீள்வீசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீரஎங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே. (72)

தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழு(து)எமக் கென்றுவைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்(கு)ஒளி செம்மையம்மை
நாமம் திர்புரை ஒன்றோ டிரண்டு நயனங்களே. (73)

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப்
பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவீனில் தங்குவரே. (74)

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில் தாயரின்றி
 மங்குவர் மண்ணில் வழுவாய் பிறவியை மால்வரையும்
 பெங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பத்தஉந்திக்
 கொங்குவர் பங்குழ லாள்திரு மேனி குறித்தவரே. (75)

குறித்தேன் மனத்தில்நின் கோலம்எல் லாம்நின் குறிப்பறிந்து
 மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுக்கிண்டி
 வெறித்தேன் அவிற்கொன்றை வேணிப் பிரா(ன்) ஒரு கூற்றை மெய்யில்
 பறித்தே குடிபுகு தம்பஞ்ச பாண பயிரவியே. (76)

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
 உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி. காளி ஒளிரும்கலா
 வயிரவி மண்டல மாலினி சூலி வராகிஎன்றே
 செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. (77)

செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
 அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிகரளாக்
 கொப்பும் வயிரவக் குழையுமும் விழியின் கொழுங்கடையுமும்
 துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத் தே(ன்)என் துணைவீழிக்கே. (78)

விழிக்கே அருளுண்(டு) அபிராம வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
 வழிக்கே வழிபட நெஞ்சண்(டு) எமக்(கு)அவ் வழிகிடக்கப்
 பழிக்கே சுழன்றுவெய் பாவங் களேசெய்து பாழ்நரகக்
 குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே. (79)

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
 ஓட்டிய வாஎன்கண் ஓடிய வாதன்னை உள்ளவண்ணம்
 காட்டிய வாகண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றதா
 ஆட்டிய வாநடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே. (80)

அணங்கே அணங்குகள் நின்றி வாரங்கள் ஆகையினால்
 வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி லேன்நெஞ்சில் வஞ்சகரோ(டு)
 இணங்கேன் என(து)உன(து) என்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும்
 பிணங்கேன் அறிவொன் றிலேஎன்கண் நீவைத்த பேரளியே. (81)

அளியார் கமலத்தின் ஆரணங் கேஅகி லாண்டமும்தின்
 ஒளியாய் நின்ற ஒளித்தரு மேனியை உள்ளநந்தொறும்
 களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்(டு)
 வெளியாய் விடின்கங்கு னேமறப் பேன்றின் விரகினையே. (82)

விரவும் புதமலர் இட்டுநின் பாத விரைக்கமலம்
 இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லார்இமை யோர்எவரும்
 பரவும் பதமும் அயிரா வதமும் பகீரதியும்
 உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே. (83)

உடையாளை ஒல்கு செம்பட்(டு) உடையாளை ஒளிர்மதிசெஞ்
 சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யானைத் தயங்குநுண்ணால்
 இடையாளை எங்கள்பெம் மானிடை யானைஇங்(கு) என்னைஇனிப்
 படையாளை உங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே. (84)

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறை வண்(டு)
 அர்க்கும் புதமலர் ஐந்தம் கரும்பும்என் அல்லல்எல்லாம்
 தீர்க்கும் திரிபுரை யாள்திரு மேனியும் சிற்றிடைபும்
 வார்க்குங் குமமுலை யும்முலை மேல்முத்து மாஸையுமே. (85)

மாலயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
 காலையும் கூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்தகப்பு
 வேலைவெங் காலன்என் மேல்விடும் போது வெளிநில்கண்டாய்
 பாஸையும் தேனையும் பாசையும் போலும் பணிமொழியே. (86)

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நிந்திரு ழாந்தினின்றன்
 விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யால்மதனை
 அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
 பழிக்கும் படியொரு பாகம்கொண் டாளுந் பராபரையே. (87)

பரமென்று உணையடைந் தேன்தயி யேனும்உன் பத்தருக்குள்
 தரமன்று இவன்என்று தள்ளத் தகாத தரியலாதம்
 புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
 சிரம்ஒன்று செற்றகை யான்இடப் பாகம் சிறந்தவளே. (88)

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கக்
 தறுக்கம் தரும்நின் துணைவரும் நீயும் துரியம்அற்ற
 உறக்கம் தரவந்(து) உடம்போ(டு) உயிர்திற வற்றறிவு
 மறக்கும் பொழுதென்முன் னைவரல் வேண்டும் வருந்தியுமே. (89)

வருந்தா வகைஎன் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகந்(து)
 இருந்தான் பழைய இருப்பிட மாக இனிஎனக்குப்
 பொருந்தா தொருபொருள் இல்லைவிண் மேவும் புலவருக்கு
 விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கும் மெல்லியலே. (90)

மெல்லிய நண்ணிடை மின்அணை யாணை விரிசடையோன்
 புல்லிய மென்முலை பொன்அணை யாணைப் புகழ்ந்தமறறை
 சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடி யாரைத் தொழுவவர்க்குப்
 புல்லியம் ஆர்த்தெழு வெண்பக(டு) ஊரும் பதம்தருமே. (91)

பதத்தே உருகிநின் பாதத்தீ லேமனம் பற்றி உன்றன்
 இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண் டாய்இனி யான்ஒருவர்
 மதத்தே மதிமயங் கேன்அவர் போன வழியும்செல்லேன்
 முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே. (92)

நகையே இ;திந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
 முகையே முகிழ்முலை மாணே முதகண் முடிவில்அந்த
 வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பதநாம்
 மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே. (93)

விரும்பித் தொழும்அடி யார்வீழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
 அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த மாகி அறிவீழ்ந்து
 சுரும்பிற் களித்த மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னஎல்லாம்
 தரும்பித்தர் ஆவரென் றால்அபீ ராமி சமயம்நன்றே. (94)

நன்றே வருகிணும் தீதே விளைகிணும் நான்அறிவ(து)
 ஒன்றேயு மில்லை உனக்கே பரம்எனக்(கு) உள்ளஎல்லாம்
 அன்றே உனதென்(று) அளித்தவிட் டேன்அழி யாதகுணக்
 குன்றே அருட்கட லேஇம வான்பெற்ற கோமளமே. (95)

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
 யாமள வல்லியை ஏதம் இலாளை எழுதரிய
 சாமள மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத்தம்மால்
 ஆமள வும்தொழு வார்எழு பாருக்கும் ஆதிபரே. (96)

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி குபேரன் அமரர்தங்கோன்
 போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
 காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
 சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே. (97)

தைவந்து நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்குத்
 கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்ததெங்கே
 மெய்வந்த நெஞ்சின்அல் லால்ஒரு காவும் விரகாதங்கள்
 பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல்அறி யாமடப் பீங்குமியே. (98)

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியீடைக் கோலஇயல்
 மயிலாய் இருக்கும் இமயா சலத்திடை வந்துதித்த
 வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில் கமலத்தின் மீதன்னமாம்
 கயிலா யருக்கு)அன்(று) இமவான் அளித்த கனங்குழையே. (99)

குழையத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும் கரும்புவில்வம்
 விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையும்
 உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில்எப் போதும் உதிக்கின்றனவே. (100)

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம்எல்லாம்
 பத்தாளை மாதளம் பநிறத் தாளைப் புவிஅடங்கக்
 காத்தாளை அங்கு பாசாங் குசமும் கரும்பும்அங்கை
 சேத்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு வாரக்கு)ஒரு தீங்கில்லையே.

சகலகலாவல்லி மரலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொலோ
 சக மேழுமளித்
 துண்டா ஹறங்க வொழித்தான் பீத்தாக
 வுண்டாக்கும் வண்ணங்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
 பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்று மைம்பாற்
 காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்தன் னாருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கின்று கூடுங்கொ
 லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

தாக்கும் பணுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வடநாற் கடலுந்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப் பீதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமிமன்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந்தாட் கமலத்
 தஞ்சத் தவச முயர்த்தோன்செந்
 நாவு மகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பணுவலும்பான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தம் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தம் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங்கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதம் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமுமவ தானமுங்
 கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
 நளினா சனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சீதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராம்மெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர்யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பீடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்பயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற்பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிவன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

உ
முருகன் துணை

கந்தர் சஷ்டி கவசம் காப்பு நேரிசை வெண்பா

ததிப்போர்க்கு வல்விணைபோம்
துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும்
நிமல ரருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசஞ் தனை

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நால்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய னைஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக

வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சூதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த வீழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சீவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீரிடு நெற்றியும் நீண்ட பருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்

ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நாவும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 தவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமிமாக மொகமிமாக மொகமிமாக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பீடிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறம் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பீட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சீரவேல் காக்க
 அரையீருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தம் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்தன்ப சேனையும்
 எல்லிவம் இருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகழும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்

மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதாமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரன்று புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பீதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புண்ணி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறந்த
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சீரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி

பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கருவன் பருவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிந்தற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்

பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரகி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைகுற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் தவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன்நீக்கு பொறுப்பதன் கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் தலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்தநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென தள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன தள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

முற்றம்

